

ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತಿರುಗಳೆ ಸುತ್ತುವ ದವೇರಿಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯತೆ ಮಾಡುವ ಸೂಫಿ ಸಂತನಂತೆ ನನ್ನನ್ನ ನಾನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಜಕ್ಣಾಳ್ಯತ್ವದ್ದೀರ್ಘ! ಈ ಪ್ರಜಕವನ್ನು ಕೊಳ್ಳು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಜನ ‘ಹಾ!!! ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ನಾನು ದಾದಾಪೀರೋ ಪಂಚರೋ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲೋ, ದಾದಾಪೀರೋ ಓತ್ತುವೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲೋ, ದಾದಾಪೀರೋ ಎಲೆಕ್ಕುನಿಕೊ ಶಾಪೋ ಅಲ್ಲೋ ನೋಲಿದ್ದೇನೇ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ನಗಿಸಲು ಪ್ರಯುತ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ನಗುವುದು ಅಪ್ಪು ಸುಲಭವೇ?!

ಇನ್ನು ಜ್ಯೇಶುನ್ನೇ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ನಾನೇನೋ ಜ್ಯೇಶುನ್ನೇ ಅನ್ನುವುದು ಒಂತರಾ ಜೆನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜನ ನಿಂತು ರಾಜಸಾಧನವರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾರ್ಥ! ಒಬ್ಬುಳಿರಂತೂ ನನ್ನ ಮುಖಿದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಜ್ಯೇಶುನ್ನೇ ಹೆಸರನ್ನೂ ತಾಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ‘ನಿಂತು ಕೇರಳದವರಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾರ್ಥ! ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಉಚ್ಛಾರಣೆಯಂತೂ ದೇವರಿಗೇ ಪ್ರೀತಿ! ಒಬ್ಬರು ‘ಜ್ಯೇನ್’ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ‘ಜ್ಯೇರಾಮ್’ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಗದೊಬ್ಬರು ‘ಜಯಮ್ಮನ್’ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದಿಪ್ಪು ಜನ ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ‘ಜ್ಯೇ ಹನಮಾನ್’ ಎಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೀಗೆ ಅರ್ಥವ್ಯತಾಸ, ಧರ್ಮವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗುವುದು ನೋಡಿ ನಾನು ಮಜಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ‘ಅಯೋ.. ನಿವ್ರಾ ಹೆಸರು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ತುಂಬಾನೇ ಕಷ್ಟ ಕಣಪ್ಪ’ ಎಂದು ಅಲಸಿ ರಾಗ ಹೊಮೀಸುತ್ತಾ ಹೇಳುವಾಗ ನಾನೇ ಎಪ್ಪೋ ಸಲ ‘ಪೇಡಂ, ಜ್ಯೇ ಹನಮಾನ್ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ‘ಹ’ ಮತ್ತು ‘ನು’ ತೆಗೆದುಬಿಡಿ. ಆಗ ಆರಾಮಾಗಿ ಜ್ಯೇಶುನ್ನೇ ಅಗುತ್ತದೆ.. ನೋಡಿ, ಎಪ್ಪು ಸುಲಭ ನನ್ನ ಹೆಸರು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು!’ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಚಿಗೆ ತಕ್ಷಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕಡೆಪಕ್ಕ ಹೆಸರನ್ನು ತಪ್ಪ ಉಚ್ಛರಿಸದಂತೆ ಕರೆಯುವುದು, ಆಹ್ನನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ

ನಮೂದಿಸುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೊಡುವ ಗೌರವ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಮನೋಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಿರುವುದು ಯಾವಾಗ? ಇಂತಿಧರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮನಸೋ ಇಚ್ಛೆ ಕರೆಯುಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅಸದ್ದೆ ಒಂದು ‘ಕಮ್ಮುನಿಟಿ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಟೋ’ ಆಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದು, ಸಾಂಕೇತಿಕ ರಚನೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದು ದಿಗಿಲುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ದಾದಾಪೀರೋ ಜ್ಯೇಶುನ್ನೇ ಎಂದು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ‘ಅದೆನದು ಹೆಸರಾ?’, ‘ನಿಂತು ಯಾವ ಜ್ಯೇಕಿ?’, ‘ನಿಂದೇನು ಹಿಂದೂಗಳಾ ಪುರುಕರಾ?’ ಎಂದು ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದಾರ್ಥ. ಒಬ್ಬುಳಿರಂತೂ ‘ಮೊದಲಿದ್ದು ಮುಸಲ್ಲಾನವ ಹಾಗೆ ಎರಡನೆಯದ್ದು ಹಿಂದೂಗಳ ಹಾಗೆ ಇದೆಯಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಾ, ಏನು ಸಮಾಜಾರು.. ಅ!’ ಎಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಡಿದಾರ್ಥ. ಗಳಿಯರ ಗೇಲಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಕಲ್ಪಿತ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ತಕ್ಷಿಬ್ಬಿಗೊಳಿಸಿದ್ದು ನೆನಪಿದೆ ನನಗಿ! ‘ಮುಚ್ಚಾ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಕೊಂಡು ಗಲಭೀ ಮತ್ತೊಂದು ಅಯಿತು ಅಂತ ಇಟ್ಟುಕೊ. ಆಗ ಹಿಂದೂ ರೌಡಿಗಳು ಬಂದು ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಜ್ಯೇಶುನ್ನೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.. ಮುಸಲ್ಲಾನ್ ರೌಡಿಗಳು ಬಂದು ಕೇಳಿದರೆ ದಾದಾಪೀರೋ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜೀವ ಉಲ್ಲಿಸಿಕೊತ್ತಿನಿ ಮಾರಾಯಿ!’ ಎಂದು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಅವರು ಅದಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ‘ಅಲ್ಲೋ, ನೀ ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು ಸರಿ.ಆದ್ದರಿಂದ ಮಂಟಳ ಕಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೋ ತರ ನಿನ್ನ ಜ್ಯೇಜಾಮದ ಲಾಡಿ ಕೆಳಗಿಲಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದೆ?’ ಎಂದು ಗಹಗಿಸಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದು ನನ್ನ ಕಿರಿಯಿಲ್ಲಾನ್ ಇದೆ.

ಆ ಎಲ್ಲದರ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖವೂ ಇದೆ. ಹಿಂಜಾರ, ನದಾಫ ಮತ್ತು ದವೇರಿ ಮುಂತಾದ ಒಬ್ಬಿಸಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಜನ ಕನ್ನಡವನ್ನು ತುಂಬಾ ಜೆನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಹೋಗಿ ‘ಅಯೋ.. ನಿಂತು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅದೆಪ್ಪು ಜೆನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಿ? ಮುಸಲ್ಲಾನರಂದು ಅನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ!’ ಎನ್ನುವಾಗ ಮತ್ತೆಲ್ಲೋ ಒಂದು